

Til § 168.

Jfr. Kr. Art. Br. af 1756 § 625 og Parolbef. af 17de Oktober 1836 § 5.

Til § 169.

At bestjæle Kvarterkammerater betragter Parolbef. af 17de Oktober 1836 § 5 som et Lyveri under skæpende Omstændigheder, men det Samme synes at maatte gjælde, naar en Militær bestjæler de civile Personer, der ufri-villig have faaet ham i Kvarter hos sig.

Med Hensyn til Paragrafens andet Stykke jfr. den almindelige Straffelov § 235.

Til §§ 170—172.

Disse Forseelser kunne vel selv under Freds-tjenesten ikke betragtes som ganske ubetydelige, da Krigeren bør vænnes til den Nødtugtighed i Vagt-tjenesten, der under visse Forhold og især i Krigstid bliver af saa stor Vigtighed, men da dog nogle Vagter og Poster ere af liden Betydning, bør der være Afgang til at kunne vælge milde Straffe. Med § 172 jfr. §§ 74, 84 og 124, sidste Punktum.

Til § 173.

For de mindre væsentlige Vagtforseelser vil Straffen kunne indskrænktes til Fængsel i første Grad.

Til § 174.

Straffene svare i det Væsentlige til dem i § 97.

Til §§ 175 og 176.

For Druktenkskab bør vises større Streng-
hed imod Officerer end imod de ringere Krigsmænd. Derfor er Straffen i § 175 ikke saaledes be-
grændset for hine som for disse, og der henvises til § 180, hvorefter en Officer kan for Drik-
fældighed dømmes til Embeds Fortabelse. For
Druktenkskab udenfor Tjenesten kan neppe i Al-
mindelighed sættes Straf, med mindre den foran-
lediger Uorden eller Forargelse, men en Undta-
gelse bør dog gøres inden Skibsborde, da Fol-
kene der hvert Øieblik kunne kaldes til Tjeneste,
jfr. Kr. Art. Br. af 1752 § 616.

Til §§ 177—179.

For disse Disciplinarforseelser vil Straf i
Almindelighed ikke blive paalagt ved Dom, hvilket
ogsaa gjælder om §§ 173 og 176, men Straffe-
bestemmelserne høre dog til Straffeloven.

Til § 180.

For et slet Forhold, hvorved en Officer
nedbryder sin Agtelse, maa han kunne dømmes
fra Embede.

Til § 181.

Jfr. Fred. af 17de Oktober 1731, Kr. Art.
Br. af 1756 § 400. Ville Militære der skulle
have Tilladelse til at indgaa Vgtestab, kan ikke
bestemmes i Straffeloven.

11te Kapitel.

Om Forbrydelser med Hensyn til Krigsmagtens
Ære og Gods.

Til §§ 183—185.

De militære Forhold opfordre til, at Kri-
gerne vise Forsigtighed i Omgang med Krigs-
magtens Ting. Derfor straffes de for enhver
enten forsætlig eller uagtform Bestadigelse af
disse Ting, dog at Straf for uagtform Stæde
under formildende Omstændigheder antages at
kunne bortfalde, naar Staden erstattes. I Øvrigt
ere Straffene saa vidt muligt lempede efter den
almindelige Straffelovs §§ 280, 281, 284—
286, 289, 294 og 296. At Straf maa bort-
falde, naar Udelæggelsen sker i Medfør af Reg-
lerne for Krigsførelsen, følger af sig selv.

Til § 186.

Ved Straffenes Bestemmelse er der vel, for
saa vidt Forbrydelsen ikke er begaaet i Krigstid,
taget Hensyn til den almindelige Straffelovs
Kapitel 29, men nogen enkelt Paragraf har dog
ikke kunnet følges.

Til §§ 187—189.

Det er fundet rigtigt at bestemme Straffens
ringeste Grad, men i Øvrigt at henvises til den
almindelige Straffelov. Med § 189, sidste
Punktum, jfr. § 186.

Til § 190.

Naar den nævnte skæpende Omstændighed
er tilstede, maa der foreskrives en egen Straf,
og den er fastsat i Righed med §§ 186 og 189.

Til § 191.

Paa Grund af den særegne Pligt, som
Bedkommende har til at drage Omfarg for de
nævnte Ting, er denne Paragraf strengere end
§ 185.

Til § 192.

Denne Forbrydelse er hidtil betragtet fra et
mildere Synspunkt end Bedrageri i Alminde-
lighed, da Gjenstandene egentlig ikke ere betroede
den Paagjældende, som tværtimod befales til at